

THEMA: Hem zien en niet zien

Lezing: Handelingen 1, 4-11

⁴ Toen hij eens bij hen was, droeg hij hun op: 'Ga niet weg uit Jeruzalem, maar blijf daar wachten tot de belofte van de Vader, waarover jullie van mij hebben gehoord, in vervulling zal gaan. ⁵ Johannes doopte met water, maar binnenkort worden jullie gedoopt met de heilige Geest.' ⁶ Zij die bijeengekomen waren, vroegen hem: 'Heer, gaat u dan binnen afzienbare tijd het koningschap over Israël herstellen?' ⁷ Hij antwoordde: 'Het is niet jullie zaak om te weten wat de Vader in zijn macht heeft vastgesteld over de tijd en het ogenblik waarop deze gebeurtenissen zullen plaatsvinden. ⁸ Maar wanneer de heilige Geest over jullie komt, zullen jullie kracht ontvangen en van mij getuigen in Jeruzalem, in heel Judea en Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde.'

⁹ Toen hij dit gezegd had, werd hij voor hun ogen omhooggeheven en opgenomen in een wolk, zodat ze hem niet meer zagen. ¹⁰ Terwijl hij zo van hen wegging en zij nog steeds naar de hemel staarden, stonden er opeens twee mannen in witte gewaden bij hen. ¹¹ Ze zeiden: 'Galileeërs, wat staan jullie naar de hemel te kijken? Jezus, die uit jullie midden in de hemel is opgenomen, zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie hem naar de hemel hebben zien gaan.'

Hand. 1,5 Johannes doopte met water, maar jullie zullen gedoopt worden met de Heilige Geest....

Hand.1, 11 Jezus zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie hem naar de hemel hebben zien gaan...

INLEIDING

Vandaag , een week na Pinksteren 2015, wil ik het graag met jullie hebben over het verschil tussen Johannes de Doper die doopte met water en wij die als de discipelen gedoopt worden met de Heilige Geest.

Maar ik wil ook graag nog eens terugkijken naar wat de Hemelvaart betekent in het schema van Gods plan met zijn leerlingen, dus met ons, en wat er nu na Pinksteren nog komt in dat herstelplan van God.

JOHANNES EN JEZUS

Johannes was een messiaans figuur, een activist, een groot profeet, een heilige man, maar hij miste iets dat wij wel kunnen weten: om Jezus te zien in wie Hij werkelijk was: Hij kwam om te helen, te herstellen, om te inspireren en de lasten van anderen te dragen. Maar vooral om de Geest te geven door zijn eigen geest te geven, te sterven om te geven dus.

En niet om te straffen en te oordelen, alsof er louter goeden en louter slechten zouden zijn aan te wijzen...

Johannes projecteerde zijn eigen boosheid om alles wat onrecht was op de komende messias, die zou wel gaan afrekenen met de booswichten en machthebbers van deze

wereld. Maar ook zijn ongeduld waarom het allemaal zo lang duurde schoof hij in de schoenen / sandalen van Jezus, die zou het allemaal niet meer zo lang laten duren en aanpakken wat krom was.

Dat geeft vandaag de vraag aan ons: kennen wij Jezus beter dan dat Johannes hem kende? Zijn wij ook soms niet heel erg boos en teleurgesteld?

Hebben wij soms ook niet te hoge eisen en verwachtingen van onszelf en anderen en lopen we daardoor niet de kans om te oordelen en te veroordelen?

Bij voorbeeld (we komen net terug van de AV Sneek, waar we elkaar ontmoeten, maar ook zien dat er grote verschillen zijn tussen grote en kleine baptisten gemeenten) als het in de ene baptisten gemeente beter lijkt te gaan, waar meer mensen worden gedoopt en de gemeente meer groeit in aantal en in inkomsten?

Daar kun je blij of boos van worden, je kan gunnen of afgunstig worden, je kan ongeduldig worden en je geloof verliezen.

Dan wordt het tijd om eens te kijken naar de stappen in de heilsgeschiedenis, die we mogen meemaken en kennen omdat God zelf die in Jezus aan ons heeft geopenbaard.

Dan kunnen we met elkaar gaan delen in *het wonder van het 'Opstandings-mysterie'*, een groot woord, maar het betekent dat ook ons ongeduld en ons verdriet gedoopt mag worden (dopen is toch begraven worden en weer opstaan met Hem) en dus mag opstaan om te leven in liefde?

STAPPENPLAN

Dat *stappenplan van zijn geestkracht* begint al op de eerste bladzijde van de bijbel, waar we lezen dat Gods Geest waait over de wateren, zweeft boven de chaos, die nog schepping moet worden. Nog voor de aarde met mensen was bewoond, was Gods geest actief, zoals dat later ook door de psalmist is opgeschreven en duizenden jaren later door ons wordt gezongen: Nog voordat jij bestond, kende Hij je naam... (Opwekking....)

En het *geestelijke herstelplan in Jezus* begint natuurlijk met de stap van Kerst: God heeft al een pad door de wildernis gelegd, terwijl mensen er nog op wachten en er om bidden. Hij kwam en komt op een wijze waarop wij niet rekenen en die wij niet hebben gevraagd. Waarom? Omdat hij God is, die trouw blijft aan wie Hij is, zijn verbond met mensen. En omdat wij mensen zijn, die geen overzicht hebben en vaak ons geloof dreigen te verliezen door wat ons overkomt...

Met Kerst is een herstelplan begonnen, *een 'mysteryplan'*, dat bij voorbeeld Johannes de Doper niet helemaal heeft kunnen meemaken. Ja, hij heeft de Messias gezien, daar bij zijn doop in de Jordaan, een openbaring van Gods Geest, die zich als een duif liet zien. Johannes heeft ook zeker een lijdensweg gekend, onschuldig lijden aan onrecht en vooroordeel van mensen.

Maar het Opstandings-mysterie gaat nog verder: het begint met Kerst, wordt gevolgd door het lijden van de Goede Vrijdag, met het doorgaande en opgestane leven van Pasen.

Maar dan volgen nog twee belangrijke stappen: Hemelvaart en Pinksteren en wat daarna nog komt!

-met Hemelvaart moesten de leerlingen van Jezus echt afscheid nemen van al de beelden die zij van hem hadden.

-met Pinksteren kwam een nieuwe geest in hen, die hun hele leven in een nieuw licht heeft gezet.

Allemaal zo bekend, maar zien wij daarin wel de stappen van een plan, van een opstandingsmysterie?

De vraag is nu: laat ik mij ook transformeren door die stappen van dit Opstandingsmysterie?

Neem ik na de Hemelvaart wel echt afscheid van de bekende beelden van Jezus: -een

genezer als Hem dat wordt gevraagd,

-een waterloper als Hij zijn leerlingen wil redden in de storm,

-een broodmaker als wij te weinig eten bij ons hebben?

En ben ik wel echt bereid om na het Pinksterfeest te geloven dat God ons allemaal de Adem zal geven om zo te getuigen dat anderen dezelfde dag nog gedoopt willen worden?

Dan moeten we eerst doen wat Johannes de Doper nog niet kon doen: we moeten onze boosheid en verdriet laten dopen, begraven alles wat niet kon worden gerealiseerd. Maar dan ook alles wat voor mij en voor jou niet uitkwam aan wensen en verlangens, wat ons dwarszit zonder zelfs maar te weten dat het ons blokkeert om echt liefdevol en warm te zijn. Dus dopen dat wat maakt dat we nog niet voluit kunnen geven, omdat we nog steeds zélf iets nodig hebben, een revanche, een rekening die nog niet is vereffend, een excuus dat we willen horen, een bevestiging die maar niet komt...

Voordat de Geest van God ons helemaal kan vullen, zullen wij (als bij de hemelvaart) onze vaste plaatjes en ideeën over Jezus moeten laten gaan. Want dan pas kan Hij terug komen met de geestkracht die beloofd is, toen en nu, in jouw en mijn leven.

Niet voor niks zei Hij tegen Maria Magdalena op de ochtend van Pasen: Houd mij niet vast!

Zo lang wij vasthouden aan hoe en door wie geoordeeld moet worden, kunnen wij geen leerlingen zijn van de Verrezen Christus, kunnen wij dat nieuwe leven in de Geest niet ontvangen:

-onze ideeën over hoe God als rechter zou moeten optreden,

-onze ideeën over wraak en oordeel over anderen en over onszelf,

-onze boosheid en verdriet, ze mogen allemaal gaan in het water, in de doop worden zij gewassen om op te staan en op weg te gaan naar het Feest van de Geest.

'Laat het maar gebeuren', zei Jezus tegen Johannes, toen die bezwaar maakte dat Hij als Messias zou worden gedoopt. Want dopen is loslaten, en Jezus gaat ons zo allemaal voor op het spoor van het Opstandingsmysterie:

-al onze zegeningen en onze tegenvallers,

-onze vreugdes en ons verdriet,

-ons falen en onze angsten, we mogen ze loslaten.

Zo moest ook Maria van Magdala op de paasmorgen dat doen. Zo moesten de leerlingen na de hemelvaart alles loslaten wat hen in de weg stond om te gaan geloven in een niet zichtbare, maar wel aanwezige Christus Jezus.

ONZICHTBARE JEZUS

Onze geliefde overleden dominee-professor Olof de Vries hield in mei 2019, een week voor Pinksteren, een prachtige preek over '*de verborgenheid van Christus*'. Hij zei:

'als je hemelvaart niet viert, kun je ook geen Pinksteren vieren, want zonder Hemelvaart komt de Heilige Geest wel heel vreemd uit de hemel vallen [...] maar wat belangrijker is: als je Jezus' hemelvaart niet viert, kun je Hem ook niet op aarde terug verwachten'.

Hij bedoelt daarmee te zeggen, dat we misschien wel moeite hebben met een op de wolken opstijgende Jezus, zoals dat bv op beroemde schilderijen als van Rembrandt is afgebeeld. Maar het is door de evangelist Lucas in de bijbel niet voor niks zo zichtbaar gemaakt. Net als het opstaan van Jezus zo fysiek wordt beschreven, inclusief de zweetdoeken en de zware steen die is weggerold.

Tot en met Thomas, die de wonden van de spijkers wil zien en ze ook te zien krijgt. Daarvan kunnen wij wel vroom zeggen: 'foei, je moet als christen toch ook geloven als je niets ziet', maar vragen naar zichtbare tekens is echt en nuchter en ook in de bijbel volop aanwezig. Want *echtheid hangt samen met zichtbaarheid*.

Zo vragen de leerlingen aan Jezus om *een zichtbaar herstel van Israel*, het is dezelfde vraag als van Gerard Reve in onze tijd: dat Koninkrijk van u, komt daar nog wat van?

Gaan we het nog zien, dat het tot aan de uiterste der aarde gezien kan worden dat U de Opgestane bent?

Zij zagen het gebeuren, daar op die Hemelvaartsdag, ze zagen Hem in zijn verborgenheid ingaan. Vanaf dat moment is *Jezus voor onze ogen verborgen bij God*. Totdat Hij zal terugkomen op aarde (woorden van de 2 engelen aldaar).

Dan wordt Hij weer zichtbaar, zoals Hij dat was, dan zal 'elk oog Hem zien'.

Is Jezus nu dan weg voor ons, heeft Hij ons verlaten en is Hij niet aanwezig in alles wat ons overkomt?

Als het NT spreekt over Hem als 'zittend aan de rechterhand van God', dan is Hij als verborgen Heer *actief betrokken op ons leven, en oefent Hij de macht uit* die Hij heeft getoond, de macht over de dood, uit op ons leven. Tot aan de wederkomst op een verborgen wijze, aldus Olof de Vries en hij zegt dat vanuit het oude geloof van de eerste christenen.

Maar het kost ons moeite om dat te geloven, dat Hij ons leven leidt, want ons geloof is zwak en geneigd tot alle ongeloof. Soms zien we tekens van meer dood dan leven:

neem de Holocaust, jullie zijn immers met een groep naar Dachau geweest.

Dan zal ongetwijfeld ook iemand zeggen, 'ja, maar drie jaar later werd de staat Israel opgericht, als leven uit de dood'. Is dat een beeld van een *verborgen godsregering*?

Wij vragen naar zichtbare hulp, we krijgen te horen dat 'de Geest ons kracht zal geven om te getuigen'. In het Grieks is het 'getuigen' hetzelfde woord voor 'martelaar zijn'.

Kan ik dat, wil jij dat, kan je dat van mensen vragen? Op dit moment wordt het van de Syrische christenen gevraagd, laten we God danken dat het in ons leven nooit zover hoeft te komen.

Het geloof zit vol vragen, veel klopt niet met de systemen die we als christenen kunnen bedenken (O. de Vries)

Leven in de Geest geeft ons kracht om los te laten, om de natuur zijn gang te laten gaan, om niet de profeet te hoeven uithangen waar dat niet nodig is.

Zo geven we aan God de eer, die ons eens het leven gaf, die het nu op een veel diepere manier wil geven!

Laten we werken aan het dopen, het begraven van ónze onzalige dromen en verwachtingen die ons in de weg staan om te leven in het godsgeloof zoals Jezus in zijn aardse leven en als de Opgestane ons heeft voorgeleefd.

Maar laten we samen *opstaan en ervaren, zien en zichtbaar maken* voor elkaar en voor anderen, wat het is om steeds opnieuw te dopen en gedoopt te worden, gewond te worden en te worden genezen, lief te hebben, zoals Hij ons liefheeft.

Want naast ónze onzalige dromen en verwachtingen is dat Zijn zalige droom, het verlangen van de Ene, de Warmhartige, voor alle mensen, die Hij liefheeft.